

В случай на утвърдителен отговор, ще бъде ли отговорът различен, ако при определяне на количеството на преходен запас и на количеството на излишъка, също е възможно да се държи сметка за увеличаването на обема на производство, на преработка или на продажба на оператора, за периода, през който са изградени запасите, както и други елементи, независими от оператора?

2.2 Съответства ли на целта на Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията събирането на такса върху излишъците и в случаите, когато се установи наличието на излишък у оператора към датата 1 май 2004 г., ако той докаже, че пускането на пазара на излишъка след 1 май 2004 г. не му е донесла действителна печалба, която да се изрази в разлика в цените?

- (¹) ОВ L 139, стр. 55; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 71.
 (²) ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.
 (³) Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията от 10 ноември 2003 година относно временните мерки, които следва да се приемат за търговията със земеделски продукти във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия.

Иск, предявен на 8 април 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Финландия

(Дело C-144/08)

(2008/C 171/24)

Език на производството: фински

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: I. Koskinen и D. Triantafyllou)

Ответник: Република Финландия

Искания на ищеца

— да се установи, че Република Финландия е нарушила задълженията си по член 7, параграф 1 от Директива 83/182/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 година за освобождаване от данъчно облагане в Общността при временен внос на някои превозни средства от една държава-членка в друга (¹), като при определянето на евентуалното освобождаване от данъчно облагане във връзка с временния внос на някои превозни средства от една държава-членка в друга е използвала непълна дефиниция за обичайно местоживееене,

— да се осъди Република Финландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

За целите на евентуалното освобождаване от данъчно облагане, член 7, параграф 1 от Директива 83/182/ЕИО включвал разпо-

редби относно обичайното местоживееене, според които се определяла държавата-членка, под чиито разпоредби попадал временният внос на някои превозни средства от една държава-членка в друга, както и държавата-членка, която е оправомощена да облага с данъци въпросните превозни средства. Член 7, параграф 1 от Директива 83/182/ЕИО уреждал някои изключения от правилото, според което обичайното местоживееене е мястото, където едно лице живее не по-малко от 185 дни през годината. По-конкретно съгласно член 7, параграф 1, алинея 2 от Директива 83/182/ЕИО за обичайно местоживееене на едно лице, чиито професионални връзки са с място, различно от мястото, с което са личните му връзки, вследствие на което лицето живее последователно на различни места, разположени в две или повече държави-членки, се смятало мястото, с което то има лични връзки, при условие че указаното лице постоянно се връща там. Все пак изрично се пояснява, че не било необходимо последното условие да бъде удовлетворено, ако лицето живее в една от държавите-членки с цел изпълнение на задача с определена продължителност.

Финландските разпоредби обаче предвиждали такова условие за постоянно завръщане и в случай, когато лицето живее във Финландия с цел изпълнение на задача с определена продължителност. Така Финландия не е транспонирала надлежно член 7, параграф 1 от Директива 83/182/ЕИО в своите разпоредби.

- (¹) ОВ L 105, стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 66.

Жалба, подадена на 3 април 2008 г. от Efkon AG срещу определението на Първоинстанционния съд (петти състав) от 22 януари 2008 г. по дело T-298/04 — Efkon AG/ Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

(Дело C-146/08 P)

(2008/C 171/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Efkon AG (представител: M. Novak, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз, Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Съдът на Европейските общности да постанови решение и да отмени като незаконсъобразно обжалваното определение на Първоинстанционния съд от 22 януари 2008 г. (T-298/04) и да разпореди на същия да проведе редовно производство и да постанови решение по същество;